

Dünyada her ne kadar kapitalizmin saltanatı devam ediyor olsa da, bu görüntünün arkasında, aksi yönde ciddi ve önemli gelişmeler var. Sovyetler Birliği döneminde zirveye çıkan maneviyat boşluğu ve maddeye yöneliş, artık daha farklı mecralara kayıyor. İnsanlar, devletler, siyaset ve iş alemi iyiden iyiye din eksenli olmaya doğru gidiyor.

Bu durumun olumlu yönlerinin yanında olumsuz etkilerinin de olacağı kaçınılmaz görünüyor.

Öte yandan, bilimsel araştırmalar ve demografik değişimlerin dünyada genç nüfus ve gelmekte olan yeni neslin, mevcuda göre çok daha agresif, katı, yargılayıcı ve çatışmacı olacağı işaretleri verdiği belirtiliyor.

Hristiyan ve Yahudi dünyasının ekonomik gücü ve tahsil düzeyi, teşkilatlılıkları şu anda onları daha güçlü kılmaya ve hegemonyalarını tüm dünyada hala etkin göstermeye yetiyor.

İslam dünyası ise daha kadercil ve umursamaz durumda.. Hasımlarına ne yazık ki rahatça taviz verebiliyor.

Halbuki ortaya çıkan istatistikler ve rakamlar durumun dehşet verici boyutlarda ve insanın uykularını kaçırarak derecede unutulmaz ve vahim olduğunu gösteriyor. Az sonra vereceğim rakamlar, Osmanlı'nın dağılması sonrasında Batı ve Hristiyan dünyası karşısında yenik düşen İslam Aleminin içler acısı durumunu gözler önüne sermektedir.

Osmanlı'nın yıkılması ve Hilafetin ortadan kaldırılması sonrasında dünyadaki temsil kabiliyetini kaybeden ve kurumsal bütünlüğünü devam ettiremeyen İslam toplulukları, hem siyaseten hem ekonomik olarak hem de sosyolojik yönden buhrana düştüler.

Geçmişteki İslam fetihleri karşısında düzenlenen sayısız Haçlı seferleri ile sonuç alamayan Hristiyan dünyası, 20. yüzyılda taktik değiştirdi. Bu dönemde açık savaşların yanında farklı gizli savaşlar da devreye girdi.

Soğuk savaş, ekonomik savaş, psikolojik savaş, teknolojik savaş gibi kavramlar ön plana çıktı. Kapitalizmin ve materyalizmin zirve yaptığı

dönemlerde bile din toplumların hayatında en önemli belirleyici oldu.

İslam dünyasına karşı 20. yüzyılda Haçlı koalisyonuna, Yahudi koalisyonu da eklendi. Müslümanlara karşı ortak sistematik bir hareket yürütüldü.

Dünya üzerindeki tüm İslam ülkelerinde sistematik operasyonlar yürütüldü. Sadece 1990 ile 2009 arasındaki 19 senede yapılan operasyonlarda ortaya çıkan tablo, dehşete düşmek için fazlasıyla yeterli.

Güvenilir bir kurumun yaptığı çalışmanın ortaya koyduğu rakamlar şöyle: 1990-2009 yılları arasında İslam dünyasında 34 906 devlet adamı, siyasetçi ve bürokratin tasfiye edildiği ortaya çıkıyor.

Aynı dönemde yaklaşık 2 400 cemaat önderinin, 127 000 civarında işadınının çeşitli şekillerde katledildiği anlaşılıyor. Yine aynı dönemde İslam ülkelerinde 23 000 büyük şirketin de batırıldığı belirtiliyor.

Diğer yandan ortaya çıkan rakamlar, 1979'da Sovyet Rusya'nın Afganistan'a girmesiyle başlayıp Ekim 2010'a kadar geçen zamanda İslam dünyasında 11 milyon Müslümanın çeşitli savaşlarda ve çatışmalarda öldürüldüğünü ve 60 milyon Müslümanın ise sakat bırakıldığını gösteriyor.

Başka bir açıdan Türkiye ölçeğine baktığımızda on yılda bir, büyük her 100 zenginin % 80'i el değiştiriyor ve hayat onlar için acı ve drama dönüşüyor.

Ülkemizde 1980'den sonraki dönemde neredeyse hiç bir devlet adamının kendileri ve nesillerinin rahat ve huzur içinde yaşayamadıkları görülüyor.

Bunların sebepleri ve neticeleri hakkında yazılıp söylenebilecek çok şey var elbette. Ama bu istatistikler ve rakamlardan herkes kendine göre sonuçlar çıkarabilir. Daima başkalarını suçlayarak her şeyi Batı'ya Hristiyanlara veya Siyonizm'e atarak da sıyrılamayız. Hatayı en başta kendimizde aramalıyız.

Bütün bunları toplumu umutsuzluğa sevk etmek ve moral bozmak için yazmadım. Batı ve Hristiyan dünyası yenilmez değil. Batı'yı ve Siyonizm'i ilahlaştırmamak gerekir. Talihin ve tarihin çarkları bir kere daha dönüyor. Bizim medeniyetimizin önüne yeni ve muhteşem kapılar açılıyor. Bekle gör

Müslümanların 30 Yılı

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 18 Mayıs 2024 13:53 - Son Güncelleme Cumartesi, 18 Mayıs 2024 13:53

zamanında değiliz. Bu ışığı görme ve uyuşukluğu atıp gayret etme zamanındayız.

Eğer “Biz işleri hallettik. Gerisini de başkaları düşünsün” rehavetine girersek, belki yüz yılda bir gelen şans kaybetmiş olabiliriz.

Bu konuda en büyük sorumluluk hükümete, onun da başında Başbakan Erdoğan’a ve bu toplumun fertleri olarak hepimize düşüyor..

ALINTI